Rozporządzenie zmieniające rozporządzenie (2020: 1180) w sprawie niektórych emisji gazów cieplarnianych

Opublikowano Kliknij tutaj, aby wpisać datę.

Jeżeli chodzi o rozporządzenie (2020:1180) w sprawie niektórych emisji gazów cieplarnianych, rząd zapewnia:[1]

że obecny załącznik staje się załącznikiem 1;

że rozdział 1, sekcje 1–3 i 9, rozdział 3, sekcje 1, 2, 6, 14 i 15, rozdział 4, sekcja 2, rozdział 6, sekcje 2–4, rozdział 9, sekcje 2 i 5, rozdział 10, sekcja 5 i rozdział 11 sekcja 1 otrzymują brzmienie;

że dodaje się nowy rozdział – rozdział 3a – dwie nowe sekcje – rozdział 9, sekcja 5a i rozdział 11 sekcja 4 – oraz nowy załącznik – załącznik 2 – w brzmieniu.

Rozdział 1

Artykuł 1[2] Rozporządzenie to zawiera przepisy dotyczące stosowania ustawy (2020: 1173) w sprawie niektórych emisji gazów cieplarnianych. Rozporządzenie stanowi uzupełnienie:

– Rozporządzenia UE przyjęte na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959; oraz

– Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (rozporządzenie UE w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji) i rozporządzeń UE przyjętych na podstawie rozporządzenia UE w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji.

Niniejsze rozporządzenie wydawane jest na podstawie następujących przepisów:

– Art. 7 ust. 1 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 3, art. 1–7 i rozdziału 3a art. 1–6;

– Art. 7 ust. 2 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 3 art. 9a i 9b;

– Art. 11 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 4 art. 3;

[1] Por. dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959. Zob. także Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

[2] Najnowsze brzmienie 2024:000.

– Art. 11a ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 4 art. 1a i 11–17;

– Art. 12 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 3, art. 8 i 10, rozdziału 3a, art. 7–9 i rozdziału 4 art. 6;

– Art. 13 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 3, art. 14, rozdziału 3a, art. 15, rozdziału 4, art. 1, 2 i 7–8c oraz rozdziału 4a art. 1–4,

– Art. 15 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 5, art. 3, 8–11 i 13–17 oraz rozdziału 11 art. 1, ust. 2;

Art. 17 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 3, art. 15, rozdziału 3a art. 16, rozdziału 4a, art. 6–11, rozdziału 8, art. 2–5 i rozdziału 9 art. 2–6;

– Art. 21 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 7 art. 2 i 3;

– Art. 22 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 7 art. 4 i 10;

– Art. 25 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 3, art. 13, rozdziału 3a, art. 12–14, rozdziału 4, art. 4, 9 i 10, rozdziału 5 art. 5–7 oraz rozdziału 11, art. 1 i 3;

– Art. 26 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 7, art. 8 i rozdziału 11 art. 4;

– Art. 41 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 10 art. 1–9;

– Art. 42 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 10 art. 10 i 11;

– Art. 42a ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 10 art. 18–22;

– Art. 43 ustawy o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do rozdziału 10 art. 14 i 15;

– Rozdział 8 art. 11 ustawy o rządzie, w odniesieniu do rozdziału 11 art. 2;

– Rozdział 10 art. 2 ustawy o rządzie, w odniesieniu do rozdziału 11 art. 3; oraz

– Rozdział 8 art. 7 ustawy o rządzie w odniesieniu do innych przepisów.

Artykuł 2[3] Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do:

– Treści i słownictwa rozporządzenia (rozdział 1);

– Organów (rozdział 2);

– Emisji z instalacji (rozdział 3);

– Emisji z działalności związanej z paliwami (rozdział 3a);

– Emisji z działalności związanej z lotnictwem (rozdział 4);

– Emisji związanych z działalnością w transporcie morskim (rozdział 4a);

– Przydziału uprawnień (rozdział 5);

– Elektronicznego postępowania z dokumentami (rozdział 6);

– Rejestru Unii (rozdział 7);

– Wydawania i zwrotu uprawnień (rozdział 8);

– Umorzenia uprawnień (rozdział 9);

– Kar (rozdział 10); oraz

[3] Najnowsze brzmienie 2024:000.

– Pozwoleń (rozdział 11).

Artykuł 3[4] W artykułach 4–14 wyjaśniono słowa i wyrażenia użyte w rozporządzeniu. W przeciwnym razie słowa i wyrażenia w rozporządzeniu mają takie samo znaczenie jak w ustawie (2020:1173) o niektórych emisjach gazów cieplarnianych.

Artykuł 9[5] Do celów niniejszego rozporządzenia „nowy uczestnik” oznacza instalację prowadzącą dowolne z działań opisanych w załączniku i która jest objęta pozwoleniem rozporządzenia na emisję gazów cieplarnianych wydanym po raz pierwszy w dniu

– 1 od lipca 2019 r. do 31 grudnia 2025 r. na okres przydziału uprawnień 2025–2021; lub

– 1 od lipca 2024 r. do 31 grudnia 2030 r. w odniesieniu do okresu przydziału uprawnień 2030–2026.

Rozdział 3

Artykuł 1[6] Bez licencji zabronione jest prowadzenie w zakładzie działalności wymienionej w załączniku 1.

Artykuł 2[7] Przepisy niniejszego rozporządzenia nie obejmują emisji pochodzących z:

1. instalacja lub część instalacji wykorzystywana wyłącznie do celów badawczo-rozwojowych lub do testowania nowych produktów lub nowych procesów;

2. instalacji, w okresie od 2026 r. do 2030 r., w przypadku której ponad 95 % całkowitych emisji gazów cieplarnianych tej instalacji w latach 2019–2023 pochodzi ze spalania biomasy spełniającej kryteria współczynnika emisji zerowego zgodnie z rozporządzeniem w sprawie monitorowania i sprawozdawczości; lub

3. instalacji w latach 2031–2035, w przypadku której ponad 95 % całkowitych emisji gazów cieplarnianych tej instalacji w latach 2028–2024 pochodzi ze spalania biomasy spełniającej kryteria współczynnika emisji zero na podstawie rozporządzenia w sprawie monitorowania i sprawozdawczości.

Niezależnie od ustępu pierwszego, rozporządzenie stosuje się do działalności związanej z paliwem, w ramach której udostępnia się produkty paliwowe spalane w instalacjach, o których mowa w ustępie pierwszym.

Artykuł 6 Pozwolenia udziela się, jeżeli:

1. instalacja, na której prowadzona jest działalność, podlega niezbędnym pozwoleniom na mocy kodeksu ochrony środowiska lub starszych przepisów dotyczących ochrony środowiska; oraz

2. operator jest oceniany jako zdolny do wiarygodnego monitorowania i raportowania emisji gazów cieplarnianych związanych z działalnością.

Jeżeli istnieją ku temu powody, Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska może podjąć decyzję o rozpoczęciu działalności, nawet jeśli decyzja o pozwoleniu nie stała się ostateczna.

[4] Najnowsze brzmienie 2023:729.
[5] Najnowsze brzmienie 2023:729.
[6] Najnowsze brzmienie 2023:729.
[7] Najnowsze brzmienie 2024:306.

Artykuł 14[8] Nie później niż w dniu rozliczenia, o którym mowa w rozdziale 9 art. 5, operator zapewnia, aby emisje gazów cieplarnianych objętych opisem w załączniku 1 były objęte uprawnieniami do emisji.

Artykuł 15[9] W odniesieniu do emisji gazów cieplarnianych pochodzących z działań prowadzonych w instalacji objętej opisem 1a w załączniku 1 nie mają zastosowania:

1. określony w art. 14 obowiązek zapewnienia, aby emisje gazów cieplarnianych były objęte uprawnieniami do emisji; oraz

2. przepisy dotyczące umarzania uprawnień zawarte w art. 17 ustawy (2020:1173) o niektórych emisjach gazów cieplarnianych oraz art. 7 ust. 2 niniejszego rozdziału.

Rozdział 3a. Emisje związane z działalnością paliwową

Wymóg uzyskania pozwolenia

Artykuł 1 Działalności związanej z paliwem polegająca na udostępnianiu produktów paliwowych do konsumpcji, które są spalane w sektorach wymienionych w załączniku 2, może być prowadzona wyłącznie po wydaniu przez Szwedzką Agencję Ochrony Środowiska pozwolenia na emisję gazów cieplarnianych, chyba że art. 2 lub 3 stanowią inaczej.

Artykuł 2 Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do działalności związanej z paliwem:

1. udostępniają wyłącznie produktów paliwowych, które:

a) mają zerowy współczynnik emisji; lub

b) są odpadami niebezpiecznymi lub komunalnymi; lub

2. udostępnianie produktów paliwowych wyłącznie w związku z:

a) sprzedażą na odległość, o której mowa w rozdziale 4c ustawy o podatku energetycznym (1994:1776), lub

b) procedurą dla towarów opodatkowanych, o których mowa w rozdziale 4d tej samej ustawy.

Artykuł 3 Niniejszy rozdział nie ma również zastosowania do działalności związanej z paliwem, w ramach której dostępne są wyłącznie produkty paliwowe spalane w:

1. działalności, o której mowa w załączniku 1 do niniejszego rozporządzenia; lub

2. działalności w innym państwie członkowskim UE podlegająca przepisom wdrażającym załącznik I do dyrektywy w sprawie systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) w tym państwie.

Niezależnie od ustępu pierwszego, niniejszy rozdział ma zastosowanie do działalności związanej z paliwem, w ramach której dostępne są spalane produkty paliwowe:

1. w związku z transportem gazów cieplarnianych w celu geologicznego składowania w obiekcie składowania zatwierdzonym zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, Euratom, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006; lub

2. w instalacjach wyłączonych na podstawie art. 27a dyrektywy ETS.

[8] Najnowsze brzmienie 2023:729.
[9] Najnowsze brzmienie 2023:729.

Artykuł 4 Operator, który chce złożyć wniosek o pozwolenie na emisję gazów cieplarnianych, musi to zrobić w Szwedzkiej Agencji Ochrony Środowiska.

Wniosek zawiera następujące informacje:

1. szczegółowe informacje na temat:

a) operatora;

b) rodzaje produktów paliwowych, które operator zamierza udostępnić i za pomocą jakich środków; oraz

c) w których sektorach wymienionych w załączniku 2 produkty paliwowe mają być wykorzystywane do spalania;

2. plan monitorowania;

3. nietechniczne streszczenie szczegółowych informacji, o których mowa w pkt 1 i 2; oraz

4. szczegółowe informacje o tym, kto jest odpowiedzialny za kontakt z władzami.

Jeżeli istnieją szczególne powody, Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska może w indywidualnych przypadkach podjąć decyzję o przedłożeniu planu monitorowania w terminie innym niż ten, o którym mowa w art. 75b ust. 2 rozporządzenia w sprawie monitorowania i sprawozdawczości.

Warunki udzielania pozwoleń

Artykuł 5 Pozwolenia są wydawane, jeżeli operator jest w stanie wiarygodnie monitorować i raportować emisje gazów cieplarnianych pochodzących z działalności związanej z paliwem.

Jeżeli istnieją ku temu powody, Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska może zdecydować, że działalność może rozpocząć się nawet wtedy, gdy decyzja o pozwoleniu nie stała się ostateczna.

Obowiązkowe warunki pozwolenia

Artykuł 6 Pozwolenie podlega następującym warunkom:

1. operator monitoruje emisje i zgłasza je zgodnie z planem monitorowania; oraz

2 uprawnienia są umarzane zgodnie z rozdziałem 9.

Modyfikacja działalności związanej z paliwem

Artykuł 7 Operator jak najszybciej powiadamia Agencję Ochrony Środowiska o wszelkich zmianach w działalności związanej z paliwem lub produktach paliwowych udostępnionych do zużycia.

Zgłoszenie jest jednak wymagane tylko wtedy, gdy zmiany mogą mieć więcej niż niewielki wpływ na emisje gazów cieplarnianych.

Artykuł 8 Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska bada, czy zmiana, o której mowa w art. 7, wymaga nałożenia na działalność zmienionych lub nowych warunków dotyczących monitorowania i sprawozdawczości. Jeżeli takie warunki są konieczne, organ wydaje nowe pozwolenie.

Zakładane prowadzenie działalności związanej z paliwem

Artykuł 9 Jeżeli nowy operator zakłada prowadzenie całości lub części działalności związanej z paliwem, powiadamia o tym jak najszybciej Agencję Ochrony Środowiska.

Artykuł 10 W przypadku powiadomienia o nowym podmiocie, Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska wydaje nowe pozwolenie.

Informacje dla Szwedzkiej Agencji Energetycznej

Artykuł 11 Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska informuje Szwedzką Agencję Energetyczną o decyzjach dotyczących:

1. nowego pozwolenia;
2. cofniętego pozwolenia; lub
3. pozwolenia dla nowego operatora.

Monitorowanie i sprawozdawczość

Artykuł 12 Prowadzący działalność podlegającą wymogowi uzyskania pozwolenia na mocy art. 1 monitoruje i zgłasza emisje zgodnie z rozporządzeniem w sprawie monitorowania i sprawozdawczości.

Artykuł 13 W odniesieniu do raportowania historycznych emisji za 2024 r. Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska może pozwolić operatorowi na nieuzasadnienie, dlaczego dana metoda monitorowania nie jest technicznie wykonalna lub dlaczego dana metoda monitorowania pociągałaby za sobą nieracjonalne koszty zgodnie z art. 75c lub 75d rozporządzenia w sprawie monitorowania i sprawozdawczości.

Artykuł 14 W 2028 r., 2029 i 2030 r. operator musi, zgodnie z aktem wykonawczym przyjętym przez Komisję Europejską na podstawie art. 30f ust. 3 dyrektywy ETS, zgłosić koszty związane z obowiązkiem umorzenia uprawnień w ramach działalności związanej z paliwem, które przeniesiono na użytkownika produktów paliwowych udostępnionych do zużycia.

Sprawozdania sporządza się do dnia 30 kwietnia każdego roku i odnosi się do średnich kosztów za poprzedni rok kalendarzowy.

Wymogi dotyczące uprawnień

Artykuł 15 Nie później niż w dniu rozliczenia, o którym mowa w rozdziale 9 art. 5a, prowadzący działalność objętą wymogiem uzyskania pozwolenia na mocy art. 1 zapewnia, aby emisje gazów cieplarnianych z działalności były objęte uprawnieniami do emisji.

Zwolnienia z obowiązku umorzenia uprawnień

Artykuł 16 Operator nie umarza uprawnień w odniesieniu do części działalności objętej art. 2 lub art. 3 ustęp pierwszy.

Rozdział 4

Artykuł 2 Nie później niż w dniu rozliczenia, o którym mowa w rozdziale 9 art. 5, operator zapewnia, aby emisje dwutlenku węgla z lotów w ramach EOG były objęte uprawnieniami do emisji.

Rozdział 6

Artykuł 2[10] Wniosek o wydanie pozwolenia na podstawie rozdziału 3 art. 5 lub rozdziału 3a, art. 4 składa się drogą elektroniczną do Szwedzkiej

[10] Najnowsze brzmienie 2024:000.

Agencji Ochrony Środowiska za pośrednictwem rozwiązania technicznego, o którym mowa w art. 1.

Jeżeli istnieją szczególne powody, Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska może w indywidualnych przypadkach postanowić, że wniosek o pozwolenie może zostać złożony do Agencji w inny sposób.

Artykuł 3 Dokumenty dotyczące monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji przekazuje się drogą elektroniczną do Szwedzkiej Agencji Ochrony Środowiska za pomocą rozwiązania technicznego, o którym mowa w art. 1.

Dokumenty, o których mowa, to:

1. raporty na temat wielkości emisji;
2. plany monitorowania;
3. powiadomienia o propozycjach zmian w planach monitorowania zgodnie z art. 15 rozporządzenia w sprawie monitorowania i sprawozdawczości;
4. sprawozdania dotyczące usprawnień metodyki monitorowania zgodnie z art. 69 lub 75q rozporządzenia w sprawie monitorowania i sprawozdawczości; oraz
5. sprawozdania z weryfikacji raportów na temat wielkości emisji zgodnie z art. 27 ust. 1 lub 43r rozporządzenia w sprawie weryfikacji.

Jeżeli istnieją szczególne powody, Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska może w indywidualnych przypadkach postanowić, że dokumenty mogą być dostarczone w inny sposób.

Artykuł 4 Przy wydawaniu sprawozdań z weryfikacji raportów na temat wielkości emisji operatorom zgodnie z art. 27 ust. 1 lub 43r rozporządzenia w sprawie weryfikacji weryfikatorzy stosują rozwiązanie techniczne, o którym mowa w art. 1.

Jeżeli istnieją szczególne powody, Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska może w indywidualnych przypadkach postanowić, że sprawozdania z weryfikacji mogą być sporządzane w inny sposób.

Rozdział 9

Artykuł 2 Jeżeli Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska określiła emisje zgodnie z art. 70 lub art. 75r rozporządzenia w sprawie monitorowania i sprawozdawczości, emisje określone przez Agencję uznaje się za całkowite emisje, o których mowa w art. 16 ustawy (2020:1173) o niektórych emisjach gazów cieplarnianych.

Artykuł 5[11] Uprawnienia w przypadku instalacji, działalności lotniczej lub transportu morskiego należy umorzyć do dnia 30 września, nawet jeśli dzień ten przypada na sobotę lub niedzielę, i odnosi się do emisji w poprzednim roku kalendarzowym.

Artykuł 5a Uprawnienia z tytułu działalności związanej z paliwem zostaną umorzone po raz pierwszy w 2028 r. Uprawnienia mają zostać umorzone do dnia 31 maja, nawet jeśli dzień ten przypada na sobotę lub niedzielę, i odnoszą się one do emisji w poprzednim roku kalendarzowym.

Uprawnienia zostaną jednak umorzone po raz pierwszy w 2029 r., jeżeli Komisja Europejska dokonała takiego powiadomienia, o którym mowa w art. 30k dyrektywa w sprawie ETS.

[11] Najnowsze brzmienie 2023:729.

Rozdział 10

Artykuł 5[12] Operator, który nie umorzył wystarczającej liczby uprawnień zgodnie z art. 16 ustawy (2020:1173) o niektórych emisjach gazów cieplarnianych, płaci karę w odniesieniu do emisji, dla których uprawnienia nie zostały umorzone.

Kwota kary jest równa kwocie odpowiadającej 100 EUR za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla w dniu 1 października, w przypadku instalacji, działalności lotniczej lub transportu morskiego lub w dniu 1 czerwca, w przypadku działalności związanej z paliwem, roku, w którym uprawnienia powinny były zostać umorzone. Jeżeli ponowne obliczenie, w celu uwzględnienia zmian w ogólnej sytuacji cenowej w porównaniu z ceną z 2013 r., wykaże, że ponownie obliczona kwota przekracza 100 EUR, kara jest równa wyższej kwocie.

Zmiana ogólnej sytuacji cenowej jest obliczana na podstawie europejskiego wskaźnika cen konsumpcyjnych ogłaszanego corocznie przez Komisję Europejską.

Rozdział 11

Artykuł 1 Szwedzka Agencja Ochrony Środowiska może wydawać:

1. przepisy dotyczące uproszczonych i znormalizowanych planów monitorowania zgodnie z art. 13 i 75b rozporządzenia w sprawie pomiaru, sprawozdawczości i weryfikacji;

2 dalsze rozporządzenia w sprawie przydziału uprawnień; oraz

3. rozporządzenia dotyczące przedkładania planów monitorowania w czasie innym niż ten, o którym mowa w art. 75b ust. 2 rozporządzenia w sprawie monitorowania i sprawozdawczości.

Artykuł 4 Szwedzka Agencja Transportu może wydawać przepisy dotyczące opłat za koszty ponoszone przez organ w związku z odrzuceniem lub zatrzymaniem statków oraz zakazem wejścia statków do szwedzkich portów zgodnie z rozdziałem 2 art. 6 ust. 2 i 3 oraz rozdziałem 10 art. 18–21.

---

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 1 listopada 2024 r.

2. Operator, który w dniu 1 stycznia 2025 r. prowadzi działalność paliwową podlegającą wymogowi uzyskania pozwolenia zgodnie z rozdziałem 3a art. 1, może kontynuować działalność, pod warunkiem że wniosek o pozwolenie został złożony przed tą datą. Działania takie mogą być jednak prowadzone bez pozwolenia do czasu podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie pozwolenia.

[12] Najnowsze brzmienie 2024:000.

Emisje gazów cieplarnianych ze spalania produktów paliwowych w niektórych sektorach

Niniejszy załącznik zawiera opis sektorów, w których udostępniane produkty paliwowe są spalane.

Opisy sektorów

Opis 1. Przemysł energetyczny.

Sektor ten obejmuje:

1. skojarzone wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej;
2. ciepłownie;
3. wytwarzanie energii elektrycznej;
4. rafinację ropy naftowej;
5. produkcję koksu;
6. gałęzie przemysłu energetycznego inne niż wymienione w pkt 1–5; oraz
7. użytkowanie pojazdów silnikowych terenowych i innych maszyn roboczych do rodzajów działalności wymienionych w pkt 1–6.

Opis 2. Przemysł wytwórczy i budownictwo.

Sektor ten obejmuje:

1. przemysł żelaza i stali;
2. produkcja cementu, wapna i gipsu;
3. produkcja szkła;
4. przemysł pozostałych minerałów niemetalicznych;
5. przemysł chemiczny;
6. budownictwo;
7. przemysł wydobywczy;
8. przemysł gumowy i tworzyw sztucznych;
9. przemysł włókienniczy i skórzany;
10. przemysł drzewny;
11. inżynieria ogólna;
12. przemysł celulozowy i papierniczy oraz poligraficzny;
13. przemysł wyrobów metalowych;
14. przemysł spożywczy;
15. przemysł tytoniowy;
16. przemysł wytwórczy i budowlany inny niż wymieniony w pkt. 1–15; oraz
17. użytkowanie pojazdów silnikowych terenowych i innych maszyn roboczych do rodzajów działalności wymienionych w pkt 1–16.

Opis 3. Transport drogowy.

Sektor ten obejmuje transport drogowy wykorzystujący następujące pojazdy:

1. samochody osobowe,
2. ciągniki typu A;
3. lekkie samochody ciężarowe;
4. ciężkie samochody ciężarowe;
5. lekkie autobusy;
6. ciężkie autobusy;
7. motorowery; oraz
8. motocykle.

Sektor ten nie obejmuje jednak transportu drogowego pojazdami używanymi do celów wojskowych.

Opis 4. Transport kolejowy.

Sektor ten obejmuje kolejowy transport towarów i pasażerów, z wyjątkiem transportu kolejowego do celów wojskowych.

Opis 5. Rekreacyjne jednostki pływające.

Sektor ten obejmuje rekreacyjne jednostki pływające, z wyjątkiem statków rybackich.

Opis 6. Lotniska i porty.

Sektor ten obejmuje:

1. porty lotnicze;
2 porty; oraz
3. użytkowanie pojazdów silnikowych terenowych i innych maszyn roboczych w obszarach wymienionych w pkt 1 i 2.

Sektor ten nie obejmuje jednak:

1. lotnisk i portów lotniczych floty wojskowej;
2 portów wojskowych;
3. działalności wojskowej w cywilnych portach lotniczych;
4. działalności wojskowej w portach cywilnych; oraz
5. wojskowe wykorzystanie terenowych pojazdów silnikowych i innych maszyn roboczych na lotniskach, w portach lub w ramach działań określonych w pkt 1-4.

Opis 7. Lokale handlowe i publiczne.

Sektor ten obejmuje:

1. obiekty komercyjne;
2. obiekty publiczne;
3. użytkowanie pojazdów silnikowych terenowych i innych maszyn roboczych w pomieszczeniach wymienionych w pkt 1 i 2.

Sektor ten nie obejmuje jednak:

1. obiekty wykorzystywane do celów wojskowych;
2. użytkowanie pojazdów silnikowych terenowych i innych maszyn roboczych w pomieszczeniach wymienionych w pkt 1.

Opis 8. Mieszkalnictwo.

Sektor ten obejmuje:

1. mieszkalnictwo; oraz
2. użytkowanie pojazdów silnikowych terenowych i innych maszyn roboczych w związku z budownictwem mieszkaniowym.

Opis 9. Rybołówstwo, rolnictwo, leśnictwo i akwakultura.

Sektor ten obejmuje:

1. obiekty stanowiące część rybołówstwa, rolnictwa, leśnictwa lub akwakultury; oraz
2. użytkowanie statków rybackich, terenowych pojazdów silnikowych i innych maszyn roboczych w rybołówstwie, rolnictwie, leśnictwie lub akwakulturze.